

کودک خود را با اشتباه خود دروغگو نکنید

با توجه به این که همه پدر و مادرها از فرزند دروغگو بدشان می‌آید، والدین باید بدانند که آموزش صداقت به کودکان مستلزم صرف وقت و شکیبایی است.

با توجه به این که همه پدر و مادرها از فرزند دروغگو بدشان می‌آید، والدین باید بدانند که آموزش صداقت به کودکان مستلزم صرف وقت و شکیبایی است. واضح است که فراگیری هر مهارتی اگر از دوران خردسالی و کودکی آغاز شود، تأثیری دو چندان بر زندگی فرد خواهد گذاشت؛ بنابراین اگر فرزندان از کودکی راست گویی را بیاموزد، در بزرگسالی هم از این ویژگی خوب برخوردار خواهد بود.

کودک خود را با اشتباه خود دروغگو نکنید

آموزش صداقت از چند سالگی؟

قبل از هر چیز باید بدانیم که کودکان از چه سنی فرق بین حقیقت و دروغ را تشخیص می‌دهند؟ کودکان تا ۳ یا ۴ سالگی واقعا نمی‌دانند دروغ چیست و تشخیص مرز بین واقعیت و خیال برایشان مشکل است. کودکان این ردیف سنی بر اساس خشنودی والدین شان رفتار می‌کنند یعنی هر کاری که مادر و پدر را خوشحال کند خوب است و هر کاری که آن‌ها را عصبانی کند بد. بنابراین هیچ تعجب نکنید اگر کودکان با لب و دهان آغشته به مربا مستقیم به شما نگاه کند و بگوید اصلا روحش از وجود مربا خبر ندارد یا تقصیر را گردن دوست خیالی اش بیندازد. بنابراین کودکان تا ۴ سالگی واقعا دروغ را نمی‌شناسند و مرز بین حقیقت، دروغ و افسانه برایشان بی معنی است و از این سن به بعد است که با تشخیص بد بودن این رفتار، دروغگویی می‌تواند به یک ویژگی شخصیتی تبدیل شود.

در تنبیه کودک دقت ویژه کنید

تنبیه و پاداش مجزایی برای دروغگویی و راستگویی کودک در نظر بگیرید. زمانی که کودک خودش کار اشتباهی را که انجام داده است برای شما تعریف می‌کند، از او قدردانی و حمایت کنید زیرا این عمل شما، او را به راست گویی‌های بیشتر تشویق می‌کند. تنبیه در این موارد هم نباید آنقدر شدید باشد که برای رهایی از آن، کودک دروغ بگوید.

الگوی خوبی باشید

برای جلوگیری از دروغگویی کودک، الگوی رفتاری خوبی برای او باشید. کودکان بسیاری از آموزش‌ها را به صورت تقلید از اطرافیان یاد می‌گیرند و والدین نخستین کسانی هستند که کودک از آن‌ها تقلید می‌کند. در ضمن کودکی که درست تربیت شده و محبت را حس کرده باشد، در افکارش حقیقت و راستگویی وجود دارد.

تفاوت دروغ و احترام را به او بیاموزید!

تفاوت تعارف‌ها، دروغ‌ها و جمله‌های احترام‌آمیز را برای کودک تان روشن سازید؛ برای مثال وقتی مادر از لباس دوستش که تازه آن را خریده است، تعریف می‌کند (در حالی که به نظرش واقعا این طور نیست) دلیلش، این است که باید ادب و احترام را رعایت کند و دوستش را از خود نرنجاند. گفتن چنین جمله‌هایی در زمره دروغگویی یا نداشتن صداقت نیست یا وقتی که مادربزرگ هدیه‌ای برای کودک می‌خرد که او آن را دوست ندارد، نباید بگوید: «مادر بزرگ من از این هدیه شما بدم می‌آید» زیرا او خواهد رنجید؛ بنابراین تفاوت جمله‌های احترام‌آمیز و دروغ را به او بیاموزید.

تهدید الکی نکنید

یکی از دروغ‌هایی که اگر به کودک گفته شود برای او خطرناک است و باعث دروغگو شدن او می‌شود، تهدید کردن اوست بدون آن که قصد انجام آن را داشته باشید. سعی کنید کودک را تهدید نکنید مگر آن که واقعا قصد تنبیه او را داشته باشید. وقتی شما با اصرار کاری را از کودک می‌خواهید و بعد او می‌فهمد که می‌تواند آن کار را انجام ندهد فکر می‌کند ایستادگی کردن در مقابل قوانین، نتیجه مثبت خواهد داشت و دروغگویی را یاد خواهد گرفت.

با اشیای بی‌جان دعوا نکنید!

با اشیای بی‌جان چنان رفتار نکنید که گویی جان دار هستند! یکی دیگر از کارهای دروغی که برای کودک بسیار بد است و او را از صداقت دور می‌کند، رفتار والدین با اشیای بی‌جان است چنان که گویی جان دار هستند. بعضی پرستاران یا مادران وقتی کودک به صندلی یا میز اصابت می‌کند و آسیب می‌بیند صندلی یا میز را می‌زنند و آن را دعوا

می کنند. این کار، کودک را با دروغ آشنا می کند چون او خیلی زود می فهمد که آن اشیا چیزی نمی فهمند و ساخت دست دیگران هستند.